

Ewangelia Judasza

Nieznany

calibre 0.9.27

Zakład

Teologii Patrystycznej

i Historii Kościoła

EWANGELIA JUDASZA

przekład z koptyjskiego:

ks. prof. dr hab. Wincenty Myszor (edycja w układzie paleograficznym)

[Codex Tchacos, The Gospel of Judas, Edited by Rodolphe Kasser, Marvin Meyer, and Gregor Wurst with Additional Commentary by Bart D. Ehrman, Washington, D.C. National Geographic Society, 2006; edycja tekstu koptyjskiego: www.nationalgeographic.com]

33,1-58,29.

• W tłumaczeniu tekstu koptyjskiego posłużyłem się publikacją na stronie internetowej:

[http://www9.nationalgeographic.com/lostgospel/_pdf/CopticGospelOfJudas.pdf].

• Tłumaczenie w układzie rękopisu uwzględnia występujące w koptyjskim słowa greckiego pochodzenia. Nie oznacza to, że te słowa były faktycznie w greckim oryginale, ale jest to bardzo prawdopodobne.

[*obejmuje tekst rekonstruowany*]

(*obejmuje tekst dodany przez tłumacza i najważniejsze słowa greckiego pochodzenia*)

EWANGELIA JUDASZA

2

(33,1) Tajemna nauka (□□□□□□□ pouczenia (□□□□□□□□□□

w którym Jezus przekazał to, co opowiedział Judaszowi Iskariocie, w (czasie)

ośmiu dni, na trzy

(5) dni, zanim sprawował

paschę. Gdy (Jezus) objawił

się na ziemi, uczynił

znaki i wielkie cuda

dla zbawienia ludzkości.

(10) I niektórzy wędrują

na drodze sprawiedliwości (□□□□□□□□□□□□

niektórzy zaś wędrują (drogą) swoich wykroczeń (□□□□□□□□□□□□ (Jezus) powołał więc Dwunastu uczniów (□□□□□□□□

(15) i zaczął z nimi rozmawiać

o tajemnicach (□□□□□□□□□□□□, które są na świecie (□□□□□□□□ i o tych, które nadejdą na końcu. Wiele

razy nie objawiał się swoim

(20) uczniom (□□□□□□□□□□(wprost), lecz dzieci ukrywały go w swym gronie.

I znalazł się w Judei

przy swoich uczniach (□□□□□□□□□□ pewnego dnia. Znalazł ich jak siedzieli

(25) zebrani i ćwiczyli się (□□□□□□□□□□□□) w pobożności. Gdy

spotkał tak swoich uczniów □□□□□□□□□□

(34,1)zebranych i siedzących, gdy sprawowali dziękczynienie (□□□□□□□□□□□□□□ nad chlebem(□□□□□□□□□□ wyśmiał

uczniów (□□□□□□□□□□□□(Wtedy) rzekli mu:

„Nauczycielu, dlaczego wyśmiewasz nasze (5) dziękczynienie (□□□□□□□□□□□□). Uczyniliśmy to, co jest słuszne.” Odpowiedział im

mówiąc: „Nie wyśmiałem was.

Co czynicie, uczyniliście nie

z [waszej] woli, lecz żeby w tym (10) wasz Bóg otrzymał błogosławieństwo”.

(Wtedy) rzekli: „Nauczycielu, ty

[jesteś posłanym]1 Synem naszego Boga”.

Rzekł im wówczas Jezus:

„Czy poznajecie mnie

(15) w czymś” Zaprawdę mówię

wam, że nikt z (tego) pokolenia (□□□□□) 1 Czytam wiersz 34,12: [p!ntautauof] pe psyre !mpnoute, choć wydawcy pozostawiają tylko 5 liter do rekonstrukcji.

EWANGELIA JUDASZA

3

nie pozna mnie wśród ludzi, którzy są wśród was”. Gdy to usłyszeli

jego uczniowie (□□□□□□□)

(20) zaczęli się gwałtownie oburzać (□□□□□□□□□□) i gniewać, przeklinając go

w swoim sercu. Jezus zaś gdy

zobaczył ich brak zrozumienia [powiedział]

im: „Dlaczego niepokój

(25) sprowadził (ten) gniew? To wasz Bóg, który jest wśród was i [jego aniołowie (□□□□□□□)]2

(35,1) wprowadzili oburzenie do waszych dusz (□□□□□) Ten, który jest mocny wśród was, spośród ludzi, niech sprowadzi (□□□□□□□) człowieka doskonałego (□□□□□□□) i niech stanie on (5) przede mną, przed moim obliczem (□□□□□□□□□□)”.

I wszyscy powiedzieli: „jesteśmy mocni”. Ale ich duch (□□□□□□□) nie mógł

się odważyć, aby stanąć w jego

obecności, poza Judaszem

(10) Iskariotą. On był w stanie

wystąpić w jego obecności. Nie był

jednak w stanie, aby spojrzeć na niego, w jego oczy, ale

odwrócił swą twarz do tyłu. I rzekł mu (15) Judasz: „Wiem,

kim jesteś i z jakiego wyszedłeś miejsca. Wyszedełś z

eonu (□□□□□) nieśmiertelnej (□□□□□□□□□□) Barbelo i od tego, który cię wysłał.

(20) Ja zaś jestem niegodny, abym wymówił

jego imię”. Jezus wiedząc, że

(Judasz) myśli o kimś innym, o kimś, który jest większy, rzekł do niego: „Odłącz się od nich, a ja ci opowiem o

(25) tajemnicach (□□□□□□□□) królestwa.

Jest możliwe, że wejdiesz tam

ale możesz mieć więcej utrapienia.

(36,1) Bo ktoś inny wejdzie

na twoje miejsce tak, aby Dwunastu uczniów osiągnęło

doskonałość w swoim Bogu”.

(5) I rzekł do niego Judasz:

„W jakim dniu powiesz mi o tym

i [w jakim dniu] nadejdzie wielki dzień światłości dla

2 Czytam w wierszu 34,26: auw n[efaggeloc]. Może być także auw n[efarCwn]: „i jego archonci”.

EWANGELIA JUDASZA

4

pokolenia ?” Gdy to

(10) powiedział, Jezus go opuścił.

Najpierw więc, gdy się to stało,

[objawił] się swoim uczniom (□□□□□□□□

i ci rzekli do niego: „Nauczycielu, dokąd poszedłeś i co robiłeś

(15) gdy nas opuściłeś?” Rzekł im Jezus: „Udałem się do innego wielkiego pokolenia (□□□□□) świętego”. Jego uczniowie (□□□□□□□□) rzekli do niego:

„Panie, cóż to za wielkie pokolenie (□□□□□) (20) wznioślejsze od nas i bardziej święte, a które nie jest z tego eonu (□□□□)” Wówczas gdy usłyszał to

Jezus, roześmiał się. Rzekł im:

„Dlaczego rozmyślacie w

(25) waszym sercu o tym pokoleniu (□□□□□), które jest mocniejsze i bardziej święte?

(37,1) Zaprawdę mówię wam, że

nikt ze zrodzonych w tym eonie (□□□□) nie będzie oglądał tamtego pokolenia (□□□□□□

ani nikt z wojska (□□□□□□□)

(5) anielskiego (□□□□□□□) z gwiazd nie będzie panował nad tamtym pokoleniem (□□□□□) ani nikt ze zrodzonych wśród śmiertelnych (□□□□□□) ludzi nie może z nim się spotkać, ponieważ pokolenie (□□□□□) to nie pochodzi od [...], który

(10) powstał [w świecie]³ a pokolenie (□□□□□) ludzi, którzy są wśród [was]

jest spoza pokolenia ludzkości

to jest z [...]

[...] mocą (□□□□□□□), która [...inne]

(15) moce (□□□□□□□) [...]

wy zaś panujecie nad [nimi]”.

Gdy to usłyszeli jego

uczniowie (□□□□□□□) zadrżeli w

duchu (□□□□□□) i wszyscy nie mogli znaleźć sposobu, aby (20) odpowiedzieć, co to (znaczy). Przyszedł więc do [nich]

Jezus innego dnia. Rzekli więc do niego:

„Nauczycielu, wiedzieliśmy cię w [widzeniu].

Mieliśmy bowiem wielkie sny

tej nocy, której światłość [...]”

(25) Powiedział: „Dlaczego [...]

[...] i ukryliście się”.

3 Wiersz: 37,10 czytam: !n/tafswpe h[mpkocmo]c [je tge/nea& EWANGELIA JUDASZA

(38,1) Oni zaś powiedzieli: „Widzieliśmy wielki dom i był w nim wielki ołtarz (□□□□□□□□□□□□) oraz dwunastu

mężczyzn, mówimy, że są to

(5) kapłani, oraz pewne Imię.

Rzesza (ludzi) czeka w gotowości (□□□□□□□□□□□□□□

□ przy ołtarzu (□□□□□□□□□□□□□□)]

aż kapłani [wyjdą]

(10) [i podejmą] służby. My zaś

przygotowaliśmy się (także) (□□□□□□□□□□□□□□)”

[Jezus] [powiedział]: Jakiego rodzaju

[byli to kapłani?] Oni zaś

[rzekli: „Jedni] byli

(15) [kapłanami] przez dwa tygodnie

[inni] sprawowali ofiary (□□□□□□□□□□□□

ze swoich dzieci, inni zaś

(ofiarowali) swoje żony błogosławiąc je i poniżając na przemian.

(20) Jeszcze inni spali z

mężczyznami, inni popełniali

zabójstwa, jeszcze inni dopuszczali się mnóstwa grzechów i bezprawia (□□□□□□).

Mężczyźni zaś, którzy stali

(25) przy ołtarzu (□□□□□□□□□□□□□□) wzywali twoje imię

(39,1) i pozostawali we wszystkich tych czynach swego przestępstwa. gdy dopełniały się ofiary (□□□□□) [...]”.

I gdy to powiedzieli

(5) zamilkli ze drżeniem. Rzekł

im Jezus: „Dlaczego

zadrżeliście? Zaprawdę mówię

wam; wszyscy kapłani

którzy stoją przy ołtarzu

(10) (□□□□□□□□□□□□) wzywają

(□□□□□□□□□□) mojego imienia. Mówię wam także, że zostało zapisane

moje imię na tym [domu]4 pokoleń (□□□□□) gwiazd przez pokolenia (□□□□□)

(15) ludzkie. I posadzili

w imię moje drzewa

nieurodzaju (-□□□□□□) i hańby”.

Jezus mówił do nich (dalej): „Wy jesteście tymi, którzy podejmą służbę 4 Wiersz 39,13 czytam: !mparan epeei[eiy]i !nngenea& EWANGELIA JUDASZA

6

(20) przy ołtarzu (□□□□□□□□□□□□). A więc wy zobaczyliście tego, który

jest Bogiem i któremu służycie.

A Dwunastu mężczyzn,

których zobaczyliście, to wy

(25) właśnie, a trzoda tych, których przyprowadzają do ofiary (□□□□□) to ci, których widzieliście. Jest to tłum, który wprowadziliście w błąd (□□□□□) (40,1) przy ołtarzu (□□□□□□□□□□□□) tamtym, bo (przy nim) stanie

[władca (□□□□□) tego świata (□□□□□□□)]□□□□I w ten oto sposób będzie korzystał (□□□□□□□□□□) z mojego imienia, zaś w gotowości (□□□□□□□□□□□□□□) czekać będą pokolenia (□□□□□) pobożne (□□□□□□□□). Następnie

inny człowiek przedstawi (□□□□□□□□□□)6

rozpustnika (□□□□□□□□□□) a inny

(10) przedstawi zabójców

dzieci, a inny takich, co śpią

z mężczyznami, (ale także takich), co poszczą (□□□□□□□□□) a inny będzie oczyszczał (□□□□□□□□□) od bezprawia (□□□□□□□) i błędu (15) (□□□□□□). I ci mówią (o sobie):

„my jesteśmy równi aniołom” (□□□□□□□□□□□□□).

I ci są gwiazdami, doskonałymi

w każdej rzeczy. Powiedziano więc ludzkim pokoleniom (□□□□□□):

(20) „Oto Bóg przyjął waszą

ofiara (□□□□□□) z rąk ich

kapłanów, on, który jest sługą (□□□□□□□□□) błędu (□□□□□□). Pan zaś, który

rozkazuje, on jest panem

(25) nad Pełnią: w ostatnim dniu zostaną w hańbie odrzuceni”.

(41,1) Rzekł [im] Jezus: „zaprzestańcie waszych ofiar (□□□□□□□□□□□) [...] tych (?) które wy [...] na

ołtarzu (□□□□□□□□□□□□□□), a które

(5) są o waszych gwiazdach i waszych aniołach (□□□□□□□□□) i właśnie zostały dokonane.

Niech staną się przeciwne (?)

wobec was i niech przemijają i niech 5 Wiersz 40,3 za Wydawcami czytam: !nc[i parCwn !mpikoc]moc auw& 6 paricta&

EWANGELIA JUDASZA

7

[..w. 9-24...brak tekstu]

[...wobec pokoleń (□□□□□□)]

(25) [...] i mocy. Piekarz

(□□□□□□□□□□□) nie może wyżywić (□□□□□□□□□) stworzenia (□□□□□□□□) (42,1) wszelkiego, które jest [pod niebem] i nie [...] wobec nich.

[...]

[...] wobec was i

(5) tamtych [...] Rzekł im

Jezus: Zaprzestańcie

walczyć ze mną. Każdy

z was ma swoją gwiazdę i

każdy [...]

(10) [...w.10-26...brak tekstu...]

(43,1) w [...] da tym[...], który przyszedł dla tych, którzy [...] źródłem (□□□□) dla drzewa [...] [...] przemijającego (□□□□□□□□□□□?) eonu (□□□□)7 [...] na

(5) jakiś czas[...]

lecz (□□□□) przeszedł, aby nawodnić raj (□□□□□□□□□□) Boga i aby pokolenie (□□□□□) które ma przetrwać, nie zostało

splamione (w czasie) wędrówki tego (10) pokolenia (□□□□□), ale [żeby (pozostało) czyste ?]

na wieki wieków”. Rzekł więc

Judasz do niego: „Rabbi,

jaki rodzaj owocu (□□□□□□) jest udziałem tego pokolenia (□□□□□)? „ Odrzekł

(15) Jezus: „ Każde pokolenie (□□□□□) ludzkie, to jest, ich dusze (□□□□) umrą. Ci jednak jeśli osiągną doskonałość

w czasie królestwa,

i gdy duch (□□□□□□) oddzieli się (20) od nich, to ich ciała (□□□□) wprawdzie umrą, ale ich dusze (□□□□) będą

ożywione i podniesione”.

Rzekł Judasz:

„A co stanie się z pozostałym

(25) pokoleniem (□□□□□) ludzi?” Odrzekł

Jezus: „Jest rzeczą niemożliwą,

(44,1) aby sadzić na skale (□□□□□), i aby (ludzie) zebrali (z niej) swoje owoce (□□□□□□). Podobnie jest z [...] rodem (□□□□□)

[nieczystym] i zepsutą Sophią (□□□□□□□□□□□□) 7 Wiersz 43,3/4 czytam (?): [...procka]i/roc
mpeeiaiwn&&& EWANGELIA JUDASZA

8

(5) z ręką, która stworzyła człowieka śmiertelnego (□□□□□□), ich dusze (□□□□) idą do eonu
(□□□□), który jest wyżej.

Zaprawdę mówię wam,

że [...] [...] ani aniół (□□□□□□□) (10) [ani żadne)] moce (□□□□□□□) nie są w stanie
zobaczyć

[...] tylko ci, którzy

[...(wywodzą się?)] ze świętego pokolenia (□□□□□)

[...] wobec nich”. Gdy Jezus

to powiedział, odszedł.

(15) Judasz zaś rzekł: „Nauczycielu, jak wysłuchałeś ich wszystkich,

posłuchaj teraz mnie. Zobaczyłem bowiem wielkie widzenie (□□□□□)”. Gdy Jezus to usłyszał,
roześmiał się i (20) powiedział do niego: „Dlaczego ty, trzynasty duchu (□□□□□□), doświadczasz
(mnie) jeszcze”

ale mów, postaram się sprostac

tobie”. Rzekł mu więc

Judasz: „Zobaczyłem siebie

(25) w widzeniu (□□□□□), jak Dwunastu uczniów (□□□□□□□) rzuca na mnie kamienie i już
(45,1) prześladowuje [mnie gwałtownie] i uciekłem do miejsca, w którym [...] za tobą.

Ujrzałem jakiś dom [w którym zobaczyłem to miejsce]8

ale oczy moje nie będą mogły zmierzyć jego miary.

(5) Wielcy ludzie otaczali

go a dom ten miał dach z

zielonych (liści) i

w środku domu był

[tłum (niezliczony?)] [...ciebie]

(10) [według twojej woli)?]9

Nauczycielu, weźmij mnie do środka razem z tymi ludźmi”. Odpowiadając Jezus rzekł:

„Twoja gwiazda cię zwiódła,

Judaszu. Nie jest godzin

(15) żaden stworzony człowiek

śmiertelny (□□□□□□), aby wejść

do domu, który widziałeś, to miejsce (□□□□□) właśnie jest

zachowane dla świętych.

(20) Na miejscu tym ani słońce, ani księżyc 8 Wiersz 45,3 według sugestii Wydawców czytam według wiersza 45,17: aeinau e[ouyei !ntainau epe-itopo]c au/w&

9 Wiersz 45,10: [kata pekouw]se [....] e je& EWANGELIA JUDASZA

9

nie będzie panował, ani dzień.

Lecz wejdą ci do niego

na zawsze w eonie (□□□□) razem

ze świętymi aniołami (□□□□□□□□) .

(25) Oto powiem ci o

tajemnicach (□□□□□□□□□) królestwa.

(46,1) I pouczyłem cię o błędzie (□□□□□) gwiazd i [tym, który został posłany]10

na [....] na

dwanaście eonów (□□□□).”

(5) Judasz powiedział: „Nauczycielu, czy moje potomstwo (□□□□□□) nie jest podporządkowane (□□□□□□□□□□)

archontom (□□□□□)?” Odrzekł

Jezus mówiąc mu: „Chodź,

żebym mógł [pouczyć] cię, [że....]

(10) [... ...]

[...] lecz ty będziesz

jęczał (cierpiąc) jeszcze bardziej, gdy zobaczysz królestwo i jego pokolenia (□□□□□) wszystkie”.

Gdy usłyszał to

(15) Judasz, rzekł do

niego: „Czy jest lepiej, że

to przyjąłem, a ty wybrałeś mnie do tego pokolenia (□□□□□)?” Odrzekł

Jezus mówiąc: „Będziesz

trzynastym i

będziesz przeklęty przez

pozostałą resztę pokolenia (□□□□□), ale przyjedziesz i będziesz panował nad nimi. Ostatniego dnia zaś będą

przeklinać twoje nawrócenie ku wysokości (47,1) do świętego pokolenia (□□□□□)”. Rzekł (ponownie) Jezus: „Chodź a pouczę cię

o rzeczach ukrytych, tych,

których nie widział nikt z

(5) ludzi. Istnieje bowiem wielki eon (□□□□), bez kresu, którego miary nikt z pokolenia (□□□□□) aniołów (□□□□□□□) nie widział, w którym jest wielki niewidzialny (□□□□□□□) duch (□□□□□□□)(, (10) ten, którego oko anioła (□□□□□□□) nie widziało, ani myśl

rozumu nie pojęła, ani

10 Wiersz 46,2: !n!nc[i]ou auw !ntau]tnnoouc (?).

EWANGELIA JUDASZA

10

nikt nie nazwał go imieniem.

I objawił się w tym miejscu

Adamas w pierwszym obłoku

światłości. Obłoku tego nie

widział nikt z aniołów (□□□□□□□).

(25) Tych wszystkich nazywano zaś bogiem. I

(49,1) (i) [stworzył ...

tam [... ..na]

obraz (□□□□□)

i na podobieństwo tego anioła

11 Por. wiersz 48,3, może (?): pe [.....aggel]oc auw& EWANGELIA JUDASZA

11

(5) (□□□□□□□) objawił [pokolenie (□□□□□)]

niezniszczalne (□□□□□□□□) Seta [...]

Dwunastu zaś [...

dwudziestu czterech [...

Objawił siedemdziesięciu dwu

(10) Oświecicieli (□□□□□□□) w pokoleniu (□□□□□) niezniszczalnych (□□□□□□□□) według woli Ducha (□□□□□□). Zaś siedemdziesięciu dwu Oświecicieli (□□□□□□□) objawiło

360 Oświecicieli (□□□□□□□) w

(15) niezniszczalnym (□□□□□□□□) pokoleniu (□□□□□) według woli Ducha (□□□□□□). Byli w tej liczbie po pięciu na jednego.

A ich ojciem jest Dwanaście eonów (□□□□) z dwunastu (20) Oświecicieli (□□□□□□□); Dla

każdego eonu (□□□□) sześć

niebios (□□□□□□□□) tak, że powstały siedemdziesiąt dwa niebiosy (□□□□□□□□) z siedemdziesiąt dwoma Oświecicielami (□□□□□□□) (25) w każdym po jednym.

(50,1) Dla nich znów pięć firmamentów (□□□□□□□□) aż powstało 360

[wszystkich firmamentów]12 I

dano im władzę (□□□□□□□) wielkość (5) wojska (□□□□□□□) aniołów (□□□□□□□)

[niezliczonych] którzy sławili i służyli [natychmiast]. (Także) dziewicze (□□□□□□□□) duchy (□□□□□□□) oddawały cześć i

służyły wszystkim eonom (□□□□) razem (10) z niebiosami (□□□□□□□) i ich firmamentami (□□□□□□□□). To mnóstwo nieśmiertelnych zostaje nazwane

światem (□□□□□□), a to jest

zniszczeniem (□□□□□) ze strony ojca (15) i siedemdziesięciu dwu Oświecicieli (□□□□□□), które są razem z nim, razem z

Autogenesem (□□□□□□□□□) i jego siedemdziesiąt dwu eonami (□□□□). To w nim

objawił się

(20) pierwszy człowiek ze swoją

niezniszczalną (□□□□□□□□) mocą (□□□□□□□□).

Objawił się zaś jako eon (□□□□)

razem ze swoim pokoleniem (□□□□□). To w nim był obłok gnozy (□□□□□□)

(25) razem z aniołem (□□□□□□□)

12 Wiersz 50,3 idę za rekonstrukcją wydawców: [!ncterewma tyr]ou auY / nau& EWANGELIA JUDASZA

12

którego nazywa się

(51,1) El [...

razem z [...

eon (□□□□)następnie[

rzekł [...

(5) „Niech powstanie

dwanaście aniołów (□□□□□□□), panujących nad chaosem i otchłanią.

I oto objawił się

z obłoku anioł (□□□□□□□),

(10) a jego oblicze zionie [ogniem], jego podobizna zanieczyszczona jest krwią.

Ma imię

Nebro, co oznacza

(□□□□□□□□□□) Odstępcą (□□□□□□□□□□).

(15) Inni nazywają go Jaldabaoth.

I wyszedł jeszcze jeden anioł (□□□□□□□) z obłoku, Saklas. Nebro

stworzył sześciu aniołów (□□□□□□□), także Saklas, dla posługi □□□□□□□□□□□□□□

(20) I w ten sposób powstało dwunastu aniołów (□□□□□□□) w niebiosach .

I wziął każdy (z nich) część (□□□□□) niebios. I rzekło

dwunastu archontów (□□□□□) do

(25) dwunastu aniołów (□□□□□□□):

„Uczyńcie sobie każdy

(27)

(52,1) [.....i niech (?)

[.....pokolenie (□□□□□)]

[.....wobec (?)]

[.....] aniołów (□□□□□□□): Pierwszym jest (5) Set, zwykle nazywa się

go Chrystusem. Drugim

jest Harmothoth, który

[...] trzecim

jest Galila, czwartym

(10) jest Jobel, piątym

jest Adonaios. Tych

pięciu panowało nad

przepaścią, ale najpierw nad

chaosem. Wtedy rzekł

(15) Saklas do swoich aniołów (□□□□□□□):

„Uczyńmy człowieka

według podobieństwa i obrazu (□□□□□).

I stworzyli (□□□□□□) Adama

EWANGELIA JUDASZA

13

I jego żonę Ewę, która w

(20) obłoku była nazywana

Zoe. W tym bowiem

imieniu wszystkie pokolenia (□□□□□) go szukają. I każdy

z nich ją nazywa

(25) tym imieniem. Saklas jednak nie (53,1) nakazał [...]

jeśli [...]

pokolenia (□□□□□)

Ta [...]

(5) Archont (□□□□□) zaś powiedział mu:

„Twój żywot będzie ci (dany)

na (długi) czas, razem z twymi dziećmi”.

Judasz powiedział do Jezusa: [jak]

długo będzie żył

(10) człowiek?” Rzekł mu Jezus:

„Dlaczego dziwisz się temu, że Adam i jego pokolenie (□□□□□) przyjął

czas (życia) w miejscu

w którym przyjął jego królestwo

(15) nad nim zarządzając razem z jego archontem (□□□□□) ?” Judasz rzekł do Jezusa:

„Czy duch (□□□□□□) człowieka może umrzeć?”

Jezus odrzekł: „ W ten sposób

Bóg rozkazał

(20) Michaelowi, aby dać im duchy (□□□□□□) ludzkie służące im za ich

dar, ale Wielki polecił

Gabrielowi, aby dał duchy (□□□□□□) wielkiemu pokoleniu (□□□□□) bez panowania nad nim.

(25) I to jest duch (□□□□□□) razem z duszą (□□□□).

Dlatego pozostałe dusze (□□□□)

(54,1) [...]

[...obłok(?)] światłości¹³

[...aniołowie]¹⁴

[...] wobec[nad [nimi] aby nawrócili¹⁵

(5) [się] ku duchowi (□□□□□□), który w was jest¹⁶

a sprawiliście że przebywa w tym ciele (□□□□), w pokoleniu (□□□□□) aniołów (□□□□□□□). Bóg sprawił, że dano

¹³ Wiersz 54,2 czytam: [...etcype !n] ouoin& ¹⁴ Wiersz 54,3 czytam: [...!naggel]oc& ¹⁵ Wiersz 54,4 czytam: [...] e&&&ej[wou] ekwte& ¹⁶ Wiersz 54,5/6 czytam: [!epahou] e!p!n!a nh!yttyut!n / [!ntate]t!ntrefouw!h& EWANGELIA JUDASZA

14

gnozę (□□□□□□) Adamowi i tym, którzy (10) z nim byli, aby nie panowali nad nimi władcy chaosu i otchłani”.

Judasz rzekł do Jezusa:

„Czym ma być to pokolenie (□□□□□)?”

(15) Jezus odrzekł:

„Zaprawdę (□□□□□□) mówię wam,

gwiazdy skończą się

nad nimi wszystkimi, gdy

doprowadzi do pełni swoje (okresy) czasu (20) ustanowione przez

Saklasa. Wtedy wzejdzie ich

pierwsza gwiazda razem z pokoleniem (□□□□□).

I to, co zostało zapowiedziane,

spełni się. Wtedy będą

(25) popełniać cudzołóstwa (□□□□□□□□□) w imię moje I zabijać będą swoich synów

(55,1 [... 1-8 wierszy brak tekstu...])

[...] w imię moje.

(10) I uczyni [...] twoją gwiazdę nad trzynastym eonem (□□□□□)”.

Następnie roześmiał się Jezus.

[Rzekł] Judasz: „Nauczycielu,

[„Dlaczego śmiejesz się ze mnie?”]17

[Jezus odrzekł mówiąc:] „śmieję

[się nie z was] lecz z błędu (□□□□□) gwiazd. Tych sześć

gwiazd błędzi (□□□□□) z tymi pięcioma walcząc (□□□□□□□□□□). Oto wszystkie (20) będą zniszczone razem ze swymi stworzeniami (□□□□□□)”.

Judasz rzekł do Jezusa: „Co się

stanie z tymi, którzy obmyli się w imię twoje?”

Rzekł Jezus: „Zaprawdę (□□□□□□)

(25) mówię [ci], to obmycie

(56,1) [które przyjęli] w imię moje

[... 2-8 wiersze tekst zniszczony....]

[..... móg]

(10)[umierać (?)]dla mnie Zaprawdę (□□□□□□) mówię ci

Judaszu, ci, [którzy] składają ofiary (□□□□□) Saklasowi [...] Bóg [...]

że [zło (?)18.....

17 Wiersz 55,14 czytam jak wiersz wyżej 34,4.

EWANGELIA JUDASZA

15

(15) na tym [.....

ich [...

Wszystkie złe uczynki są złe. Ty zaś przewyższysz ich

wszystkich. Człowieka bowiem, który mnie nosi, ty ofiarujesz (□□□□□□□□□) go. Już twój róg się uniósł

i twój gniew się wypełnił

a twoja gwiazda wzeszła

i serce twoje [pojęło]”

(57,1) Zaprawdę (□□□□□□) mówię ci, twoje ostatnie

[... stanie się]

[... 4-5 wiersze poszczególne litery... }

[.....cierpienia]

[..... ich (?)

[..... Archont

(□□□□□) zostaje zniszczony. I wtedy (10) podniosą się postacie (□□□□□) wielkiego pokolenia (□□□□□) Adama że ponad niebem i ziemią i

aniołami (□□□□□□□) istnieje

pokolenie (□□□□□) z eonu.

(15) Oto, wszystko zostało ci powiedziane, podnieś oczy i zobacz obłok

i światłość, która jest w nim

i gwiazdy, które go otaczają

i gwiazdę, która jest na

(20) przedzie (□□□□□□□□□□□□□□): to twoja gwiazda”.

Judasz podniósł oczy i

zobaczył obłok świetlisty i

wszedł do niego. Ci, którzy

stali niżej usłyszeli

(25) głos wychodzący z

obłoku, który głosił:

(58,1) [.....] wielki

ród (□□□□□).....obraz (□□□□□)

[.... 4-8 wiersze, fragmenty liter...]

.... oburzyli się

arcykapłani (□□□□□□□□□), że poszedł

do mieszkania (□□□□□□□□□)

na swoją modlitwę (□□□□□□□□□). Byli niektórzy spośród uczonych w piśmie (□□□□□□□□□□□□) którzy czuwali (□□□□□□□□□□□□), żeby 18 Wiersz 56,14: być może: je
nhou&&&& EWANGELIA JUDASZA

16

(15) pochwycić go na

modlitwie (□□□□□□□□□). Bali się bowiem ludu (□□□□□). Według wszystkich

był on prorokiem

(□□□□□□□□). Przystąpili

(20) do Judasza mówiąc mu:

„Co robisz w tym miejscu?

Ty jesteś uczniem (□□□□□□□□□ Jezusa.

On zaś odpowiedział im

według ich woli. Judasz

(25) wziął pieniądze i

wydał (□□□□□□□□□) go im.

Ewangelia (□□□□□□□□□□)

Judasza